

קרמיש צבי

בן אריה ורוזה. נולד ב־26.7.1914 בברלין, בירת גרמניה. למד בגימנסיה ואחר־כך התמחה במלאכת צורף־זהב והגיע לרמה גבוהה בידיעת המקצוע. ציוני מנעוריו, חבר בתנועת הנוער החלוצי "הבונים", שימש בה כמדריך ועבד בקבוצות־הכשרה. בשנים הראשונות לשלטון היטלר שימש כוח מעודד ומורה־דרך לרבים למצוא את תקות עתידם בחזרה לעמם ולארצם. משעלה לארץ ב־1937 הלך להגשמה

חלוצית בגבעת־חיים ואחר־כך לעבודה במפעל האשלג בסדום, ובשני המקומות היה פעיל ב"הגנה". משלא מצא סיפוק נפשי בדרכו זאת חזר למקצועו, ובית־מלאכתו בירושלים נודע לשבח ברמתו המקצועית בכל הארץ. עזר לסידורם של בני מקצועו וידו היתה פתוחה לצרכי ציבור ולנצרכים. מתוך מזיגה נעלה של נדיבות וענוה התפתחה אצלו שיטת "מתן בסתר" עד כדי כך, שהוא עצמו לא היה מרגיש בגודל הסכומים שהיה מנדב. היה מוכן לעזור אף בגופו, ובעת הפיצוצים בבנין הסוכנות וברחוב בן־יהודה נראה בין המזדרנים והשוקדים להגיש עזרה לפצועים. גם בהתמסרותו להגנת העיר נהג בנדיבות. לא המתין לבוא תור בני־גילו, ועל אף היותו בעל משפחה התנדב ל"משמר־העם", ואחר־כך — לצבא ההגנה לישראל.

בקרבות הקשים מילא את חובתו בנאמנות עד שנפצע בשירותו באזור מוצררה, יום לפני התחלת ההפוגה הראשונה. נאבק יומים עם מכאוביו ומת בבית־החולים ביום ה' בסיון תש"ח (12.6.1948). נקבר בסנהדריה בירושלים ב־14.6.1948. ביום י"ב באלול תשי"א (13.9.1951) הועבר להר־הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה, ליל, וילד.